

2009. március 24., kedd

A bevált gyakorlatok cseréje

25. kéri az Európai Bizottságot, hogy a régiók hálózatán keresztül szervezze meg és hangolja össze a bevált gyakorlatok cseréjét, és hozzon létre egy olyan nyilvános weboldalt, amely ennek érdekében az EU összes nyelvén tartalmazza a legfontosabb információkat;

26. javasolja a Bizottságnak, hogy ebből a célból a jelenlegi igazgatási rendszer keretében a Regionális Politikai Főigazgatóságon belül hozzon létre egy megfelelő irodát, amelynek feladata, hogy a régiók hálózatával együttműködve megszervezze a bevált gyakorlatok értékelését, összegyűjtését és cseréjét, valamint, hogy állandó kapcsolattartóként a keresleti és a kínálati oldalnak egyaránt a rendelkezésére álljon a bevált gyakorlatok kohéziós politika területén történő hosszú távú, folyamatos, megbízható és sikeres cseréje érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy a helyes gyakorlatok e kultúráját minden igazgatóságán belül terjessze;

27. e keretek között javasolja, hogy az értékelő mechanizmusok tanulmányozzák és vegyék figyelembe mindazokat a kipróbált és megbízható módszereket, amelyeket már alkalmaztak; úgy véli, hogy különös hangsúlyt kell fektetni a regionális hatóságok és a különleges ügynökségek hálózatával való együttműködésre, ugyanis ezek a kulcsforrások az értékelendő bevált gyakorlatoknak;

28. rámutat arra, hogy míg az Európai Unió a finanszírozást és a helyes gyakorlatokat biztosítja, a nemzeti, regionális és helyi tisztségviselők feladata ezek hasznosítása; ezzel összefüggésben üdvözli a helyi és regionális választott képviselőknek szóló Erasmus programot;

29. javasolja, hogy a Bizottság a tagállamok és a régiók közötti bevált gyakorlatok cseréje érdekében alkalmazza a Régiók Bizottságának rendelkezésre álló eszközeit, különösen a lisszaboni folyamatot nyomon követő platformot, valamint a szubszidiaritásfigyelő hálózatot, abból a célból, hogy azonosítsák és együttesen határozzák meg a célkitűzéseket, ezt követően pedig tervezzék meg a fellépéseket, végezetül pedig kezdjék meg a kohéziós politika eredményeinek összehasonlító kiértékelését;

*

* *

30. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A kohéziós politika vidékfejlesztési intézkedéseket kiegészítő jellege és vidékfejlesztési intézkedésekkel történő összehangolása

P6_TA(2009)0157

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a kohéziós politika és a vidékfejlesztési politika egymást kiegészítő jellegéről és koordinálásáról (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EK-Szerződés 158. és 159. cikkére,

— tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, különösen annak 9. cikkére,

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.07.31., 25. o.

2009. március 24., kedd

- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról (2007–2013 közötti programozási időszak) szóló, 2006. február 20-i 2006/144/EK tanácsi határozatra ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió területfejlesztési menetrendjére és a végrehajtására irányuló első cselekvési programra,
 - tekintettel a területi kohézióról szóló, 2008. október 6-i Zöld könyv a területi kohézióról – előnyt kovácsolni a területi sokféleségből (COM(2008)0616),
 - tekintettel az Európai Területi Tervezési Hálózat (ESPON) „Területi fejlődések – területi forgatókönyvek Európában” című tanulmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0042/2009),
- A. mivel a vidéki terület fogalmát a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet határozta meg, és e meghatározás olyan sajátosságokat foglal magában, mint az alacsony népsűrűség és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés hiánya, és mivel ezt a fogalommeghatározást a Bizottság e térségek fejlesztési céljainak azonosításához és körvonalazásához alkalmazza;
- B. mivel ez egyes tagállamok vidéki területei között jelentős eltérések figyelhetők meg, és mivel, míg néhány régióban és tagállamban a vidéki területek demográfiai és gazdasági növekedésnek indultak, addig számos más területről az ott élők városi területekre költöznek vagy átképzéseken vesznek részt, ami súlyos gondokat okoz a vidéki területek számára;
- C. mivel a vidéki területek az EU területének 80 %-át teszik ki;
- D. mivel a velük határos városi területekhez hasonló gazdasági struktúrával jellemezhető, köztes vidéki területek szükségletei különböznek a túlnyomóan vidéki területekétől, a peremterületekétől vagy az elszigetelt térségekétől;
- E. mivel az Unió egyik célja, hogy ösztönözze a gazdasági és társadalmi haladást és a magas szintű foglalkoztatottságot, valamint kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődést valósítson meg;
- F. mivel az EU gazdasági, társadalmi és területi kohéziója megerősíthető a gazdasági fejlődés, a vidéki, illetve városi övezetekben található munkalehetőségek előmozdítása és a közszolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítása révén;
- G. mivel a strukturális politika 2007 és 2013 közötti időszakra előirányzott reformja megváltoztatta az alapok szerkezetét és az e politika keretei közötti támogatások elosztási elveit, továbbá a közös agrárpolitikához kapcsolt (KAP) és a kohéziós politikáról leválasztott, új Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) létrehozásához vezetett;
- H. mivel a LEADER programok a múltban már megmutatták, hogy a vidékfejlesztés sikeresen elősegíthető a regionális politika eszközeivel;

⁽¹⁾ HL L 277., 2005.10.21., 1. o.

⁽²⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

⁽³⁾ HL L 55., 2006.2.25., 20. o.

2009. március 24., kedd

- I. mivel az EMVA sikere szempontjából alapvető fontosságú az EMVA, illetve a strukturális alapok által társfinanszírozott tevékenységek kölcsönös kiegészítő jellegének biztosítása, és következképpen a különböző alapokból, nevezetesen az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA), a Kohéziós Alapból és az Európai Szociális Alapból (ESZA) származó támogatásokat megfelelően össze kell hangolni és biztosítani kell egymást kiegészítő jellegüket;
- J. mivel az EMVA létrehozása, a vidékfejlesztési finanszírozás kohéziós politikáról történő leválasztása és a regionális fejlesztés szélesebb perspektívája nem jelentheti bizonyos (például környezetvédelmi, közlekedési vagy oktatási) célkitűzések megduplázását vagy teljes elhagyását;
- K. mivel a támogatások Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és EMVA közötti folyamatos átcsoportosítása tervezési bizonytalansághoz vezet mind a mezőgazdasági termelők, mind a vidékfejlesztési projektek támogatói számára;
- L. mivel a költségvetési korlátozások miatt fennáll a kockázata annak, hogy az ERFA keretében rendelkezésre álló támogatások nagyrészt a jelentősebb városi központokban vagy a legdinamikusabb régiókban kerülnek felhasználásra a gazdasági versenyképesség megerősítésére, miközben az EMVA forrásai elsősorban a továbbra is a vidéki területek motorja szerepét betöltő mezőgazdaság versenyképességének javítását, valamint a nem mezőgazdasági tevékenységek, illetve a vidéki kkv-k fejlesztésének támogatását célozzák, aminek eredményeképpen szorosabb együttműködésre van szükség annak biztosításához, hogy ezekből egy terület se maradjon ki;
- M. mivel a kkv-k, különösen a mikrovállalkozások és a kézműves vállalkozások kulcsszerepet játszanak a vidéki társadalmi és gazdasági aktivitás megőrzésében és a stabilitás biztosításában;
- N. mivel a vidékfejlesztési politika célkitűzései nem szükségszerűen ellentétesek a lisszaboni célokkal, feltéve, hogy ez a fejlesztés a relatív versenyképességi mechanizmuson (jobb költséghatékonyság) alapul, különösen a helyi élelmiszer-feldolgozás, valamint a kkv-k, illetve olyan infrastruktúrák és szolgáltatások fejlesztése terén, mint amilyen az idegenforgalom, az oktatás és a környezetvédelem;
- O. mivel a mezőgazdasági politika és a vidékfejlesztési politika közötti természetes és egymást kiegészítő kapcsolatot el kell ismerni,
 1. úgy ítéli meg, hogy a vidéki és városi területek megkülönböztetésére alkalmazott hagyományos kritériumok (alacsonyabb népsűrűség, urbanizáció foka) nem mindig nyújtanak „teljes képet”; ezért úgy véli, hogy meg kell fontolni további feltételek bevonását, és felkéri a Bizottságot, hogy készítsen e területre vonatkozó elemzést és legyen konkrét javaslatokat;
 2. úgy véli, hogy tekintettel a tagállamok vidéki területei közötti jelentős különbségekre, és mivel e térségek az Európai Unió területének csaknem 80 %-át teszik ki, szükség van az e területek fenntartható fejlődését célzó, megfelelő és integrált megközelítés elfogadására és végrehajtására a meglévő egyenlőtlenségek csökkentése és a vidéki és városi területek gazdasági dinamikájának előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a kapcsolódó tevékenységek számára megfelelő finanszírozást kel biztosítani;
 3. e tekintetben emlékeztet arra, hogy elvben az Unió egészében – ideértve a vidéki és távoli területeket is – azonos fejlesztési lehetőségeket kell biztosítani a leginkább hátrányos helyzetű területek további területalapot elkülönülésének megakadályozására;
 4. hangsúlyozza, hogy a vidéki területek nagy részén a fejlesztési lehetőségeket a közszolgáltatásokhoz való hozzáférés nehézségei, a munkahelyek hiánya és az életkor-piramis korlátozzák, különösen a fiatalok és a nők számára;
 5. rámutat arra, hogy egyes területeken a mezőgazdasági termelés bizonyos formáinak nincs alternatívája, ezért azokat környezetvédelmi és regionális politikai okokból mindenáron fenn kell tartani, különösen az elsivatagosodás által veszélyeztetett távoli és hegyvidéki területeken;

2009. március 24., kedd

6. emlékeztet arra, hogy a 2001. június 15–16-án ülésező göteborgi Európai Tanács kiterjesztette a lisszaboni célkitűzéseket a fenntarthatóság és a kohézió fogalmára is, és hogy a vidékfejlesztési politika célja a fenntartható kisüzemi mezőgazdaság, a nem mezőgazdasági vidéki tevékenységek megőrzése, a helyi fejlesztési potenciál érvényesítése, a környezetvédelem, a kiegyensúlyozott regionális tervezés, valamint a kis- és középvállalatok fejlesztése;
7. meggyőződése, hogy tekintettel a hosszú távú és fenntartható vidékfejlesztési stratégiára, a vidékfejlesztési politika megfelelő végrehajtásához figyelembe kell venni a régiók természeti erőforrásait és egyéb sajátosságait – köztük vidéki örökség védelmét, továbbfejlesztését és kezelését –, valamint a városi területekkel való kapcsolatok és együttműködések fejlesztését;
8. hangsúlyozza továbbá az alternatív gazdasági tevékenységű térségek és az e térségekből származó, a lakosság szakmai tevékenységeinek sokszínűségét elősegítő lehetőségek felmérésének fontosságát;
9. úgy véli, hogy a vidékkel kapcsolatban a jövőben felmerülő kérdések olyan kiegyensúlyozott fejlesztési politikát tesznek szükségessé, amely az összes társadalmi és gazdasági szereplőre kiterjed, a termelő és szolgáltató kis- és mikrovállalkozásokat is beleértve az integrált helyi fejlesztésben játszott szerepük okán;
10. úgy véli, hogy az új tagállamok esetében a vidékfejlesztési politikának a mezőgazdaság hatékonyságának növelésére, valamint a vidék és a városok közötti gazdasági fejlettségi szakadék felszámolására kell irányulnia, többek között a nem gazdálkodási jellegű tevékenységek támogatásával; ez a célkitűzés a strukturális alapok felhasználásával is elérhető;
11. üdvözlöli a 2003 novemberében Salzburgban rendezett második európai vidékfejlesztési konferencián meghirdetett törekvéseket, de sajnálja, hogy a közös agrárpolitika (KAP) második pillére szerinti finanszírozás legutóbbi pénzügyi tervben szereplő, jelentős mértékű csökkentése nyomán felmerül a finanszírozás hatástalanságának és a gazdálkodók és a vidéki lakosok közötti megosztottságnak a kockázata;
12. rámutat arra, hogy koherens, hosszú távú vidékfejlesztési stratégiára van szükség a rendelkezésre álló források leghatékonyabb és leghatásosabb felhasználása érdekében;
13. kéri a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy a Bizottsággal folytatott együttműködésük, illetve az illetékes hatóságokkal és a civil társadalmat képviselő szervezetekkel kialakított partnerség keretében nemzeti és regionális szinten dolgozzanak ki átlátható, hosszú távú és fenntartható vidékfejlesztési stratégiát, a vidékfejlesztést érintő prioritások és célkitűzések egyértelmű meghatározása, és a különböző forrásokból igénybe vehető támogatások keretében nyújtott segélyek felhasználásának, koordinációjának és kiegészítő jellegének biztosítása érdekében;
14. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy biztosítsák a kkv-kat, mikrovállalkozásokat és a kézműves vállalkozásokat képviselő szervezetek közvetlen részvételét abból a célból, hogy prioritásaik meghatározhatóak legyenek a vállalkozások szükségleteinek és várákozásainak való lehető legjobb megfelelés érdekében;
15. elismeri, hogy a vidékfejlesztési politika kiemelten fontos szerepet játszik a vidéki területek sajátos problémáinak azonosításában és kezelésében, valamint úgy ítéli meg, hogy az KAP második pillére keretében létrehozott EMVA célja egy olyan rugalmas, stratégiai, tematikus és integrált megközelítés kialakítása, amely választ ad az EU vidéki területein felmerülő különböző helyzetekre és problémákra, továbbá a finanszírozási eljárások egyszerűsítése és az e területeket célzó támogatások biztosítása;
16. emlékeztet arra, hogy a tagállamokat felszólították, hogy a jelenlegi programozási időszakra két stratégiai dokumentumot készítsenek el: a vidékfejlesztési nemzeti stratégiai tervet (EMVA) és a regionális politikával kapcsolatos nemzeti stratégiai referenciakeretet (strukturális alapok); emlékeztet arra, hogy a tagállamokat felkérték a szinergiák kiaknázására és a különböző alapok közötti operatív koordinációs mechanizmusok létrehozására; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor, hogy ebben a folyamatban a hangsúlyt főként a különböző alapok és programok elhatárolására helyezték az együttműködések megteremtése helyett;

2009. március 24., kedd

17. úgy véli, hogy a vidékfejlesztési politika hatékonysága csak akkor biztosítható, ha a kettős finanszírozás és a hiányosságok elkerülése érdekében az EMVA értelmében végrehajtott intézkedések és a vidékfejlesztési politika kiegészítik egymás és összehangoltan működnek; aggodalommal veszi tudomásul, hogy a jelenlegi programozási időszakban az egyes tagállamokban nem megfelelő e fellépések koordinációja; ezért felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a kohéziós politika és a KAP által társfinanszírozott intézkedések megtervezésének és végrehajtásának hatékonyabb koordinációját biztosító reformokra; felismeri, hogy a KAP és az uniós strukturális alapok 2013 utáni reformja lehetőséget biztosít a vidékfejlesztés, illetve a mezőgazdasági és kohéziós politika közötti kapcsolat újraértékelésére;

18. tudomásul veszi, hogy a vidékfejlesztési politika elsődleges célja, hogy megtartsa a vidék lakosságát és biztosítsa számukra a megfelelő életszínvonalat;

19. úgy véli, hogy nagyon alaposan ellenőrizni kell a vidékfejlesztésnek és a kohéziós politikának az EMVA létrehozásával megvalósuló szétválasztására irányuló megközelítést a vidéki területek fejlődésére gyakorolt valódi hatások kiértékelése érdekében; megjegyzi, hogy az új rendszert 2007-ben vezették be, ezért még túl korai lenne e közösségi politika jövőjével kapcsolatban bármilyen következtetést levonni;

20. hangsúlyozza, hogy a vidékfejlesztési politika prioritásai közé tartozik olyan intézkedések kidolgozása, amelyek nem eredményezik a vidéki lakosság mezőgazdaságtól való elfordulását, illetve amelyek elősegíti többek között a versenyképes gazdaságok támogatását, a biotermékek, valamint kiváló minőségű hagyományos élelmiszerek és italok előállítását;

21. érdeklődéssel veszi tudomásul, hogy a KAP második pillérének (vidékfejlesztési politika) 3. és 4. tengelye (LEADER) – amely az EMVA-hoz kapcsolódó összkidadások 15 %-át képezi – olyan nem mezőgazdasági tevékenységekre vonatkoznak, amelyek főként a vidéki gazdaságok diverzifikációjára összpontosítanak; úgy véli, hogy figyelembe véve az e tengelyek keretében finanszírozott intervenciók jellegét – amelyek hasonlóságot mutatnak a strukturális alapok által finanszírozott egyes tevékenységekkel – fennáll a politikák átfedésének kockázata;

22. mindazonáltal hangsúlyozza annak szükségességét, hogy elsősorban a mezőgazdaságban dolgozó lakosság kilátásait vegyék figyelembe, és a vidékfejlesztési politika támogatási intézkedéseinek továbbra is főként rájuk kellene irányulniuk;

23. hangsúlyozza a fiatal mezőgazdasági termelők - fejlesztési és egyéb tevékenységekre (pl vidéki turizmus) irányuló ösztönzők biztosításával való - támogatásának fontosságát annak érdekében, hogy földjeiken maradjanak, még akkor is, ha nem kizárólag mezőgazdasági termeléssel foglalkoznak, valamint a vidéki kkv-k megerősítését;

24. úgy ítéli meg, hogy a vidékfejlesztési politika legfontosabb célkitűzései csak e politika megfelelő, a vidéki övezetek esetében kitűzött prioritásokkal összhangban felhasznált finanszírozása révén valósíthatók meg, és hogy a moduláció keretében gyűjtött pénzeszközöket mindig vissza kellene juttatni az aktív mezőgazdasági termelő közösségeknek;

25. úgy véli, hogy a strukturális politika és a vidékfejlesztési intézkedések koordinációja lehetővé teszi a nagyobb hozzáadott európai értékkel bíró projektek megvalósítását; ebben – például infrastruktúrális vagy környezetvédelmi intézkedések révén – a vidéki övezetek hosszú távú fejlesztésének lehetőségét látja;

26. kéri a Bizottságot, hogy közöljön pontos adatokat és előrejelzéseket az EMVA és a strukturális alapok vidéki területeken történő felhasználásáról, és vizsgálja meg, hogy a rendelkezésre álló források hatékonyabb felhasználása tekintetében az EMVA és a strukturális alapok milyen szinergiákat hozhatnak létre;

27. felkéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy a regionális politikai programok hozzájárulhatnak-e ahhoz, hogy mezőgazdasági termelők biztos jövedelemhez jussanak például környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi tevékenységek folytatása révén;

28. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika szempontjából a legfőbb problémát a fenntartható fejlődés, az egy főre eső jövedelem szintje, a megközelíthetőség, a közjavakhoz és közszolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint a vidék elnéptelenedése jelenti, és ezek javításának leghatékonyabb eszköze – más intézkedések mellett – a vidéki közösségek gazdasági tevékenységeihez nyújtott támogatás;

2009. március 24., kedd

29. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az uniós politikákban rendszeresen vegyék figyelembe a vidéket, és nyújtsanak megfelelő támogatást a humántőke fejlesztését célzó projekteknek, különösen a vidéki mezőgazdasági és nem mezőgazdasági vállalkozóknak nyújtott képzési lehetőségek révén, kiemelt hangsúlyt helyezve a fiatal nőkre, a foglalkoztatás és a munkahelyteremtés előmozdítása céljával;

30. hangsúlyozza, hogy a természeti és mezőgazdasági tájkép megőrzése, az ökoturizmus, a megújuló energia előállítása és felhasználása, illetve a helyi kezdeményezések, mint a helyi élelmiszer-minőségi beszerzési rendszerek és a helyi termelői piacok tekintetében a vidéki területek fejlesztése nagyobb figyelmet és támogatást igényel;

31. hangsúlyozza, hogy a kkv-k fontos szerepet játszanak a vidékfejlesztésben, és jelentősen elősegítik a regionális és helyi szintű konvergenciát; kéri a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy a hangsúlyt helyezték a versenyképesség megerősítésére azáltal, hogy más termelőágazatokat is támogatnak, valamint a vidéki területeken ösztönözzék a vállalkozó kedvet, többek között az adminisztratív, jogi és tervezési akadályok elhárítása, a megfelelő informatikai infrastruktúra biztosítása, illetve az új vállalkozói tevékenységek elindításának fokozott ösztönzése révén, valamint e területek gazdasági diverzifikációjának előmozdítása során nyújtsanak nagyobb támogatást a nem mezőgazdasági tevékenységek számára;

32. újból felhívja a Tanács, a Bizottság, a tagállamok és a helyi hatóságok figyelmét a több milliárdnyi vidéki kisvállalkozás megjósolt eltűnéséből eredő hatalmas problémára, amely jelentős hatást fog gyakorolni a foglalkoztatásra és ebből kifolyólag a vidéki területek stabilitására; szorgalmazza, hogy a gazdasági és szociális partnerekkel szoros együttműködésben minden szinten hozzák meg az összes szükséges intézkedést;

33. elismeri, hogy a vidékfejlesztési politika végrehajtásával kapcsolatos nehézségek az ágazati politikák és a területi kohéziós politika, valamint ezek gazdasági és szociális dimenziói közötti kölcsönhatásokból, továbbá a feladatelosztási és a tagállamok szakpolitikáinak összehangolását célzó rendszerek sokféleségéből erednek, e tekintetben újból hangsúlyozza, hogy szinergiákat kell létrehozni az EMVA és a strukturális és kohéziós alapok között, továbbá felkéri a Bizottságot, hogy segítse a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat abban, hogy megfelelően megértsék e pénzügyi eszközök által kínált lehetőségeket; felkéri a tagállamokat az irányító hatóságok közötti párbeszéd biztosítására annak érdekében, hogy a különböző forrásokból származó támogatások között szinergiák jöhetnek létre és javuljon a hatékonyság;

34. úgy ítéli meg, hogy a vidékfejlesztés finanszírozásának reformja előtt a Bizottságnak részletesen értékelni kellene a vidéki területekre hatást gyakorló valamennyi ágazati politikát, különösen a KAP-ot és a regionális politikát a kohéziós politika keretében, valamint meg kellene határozni a vidékfejlesztési politika egészére vonatkozó helyes gyakorlatokat;

35. felkéri a Tanácsot, hogy nem hivatalos találkozóra hívja össze a mezőgazdasági és vidékfejlesztési minisztereket, hogy megvitassák a kohéziós politika és a vidékfejlesztési intézkedések összehangolásának legjobb eszközeit, illetve, hogy erre az ülésre hívja meg az EU tanácsadó testületeit (a Régiók Bizottságát és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot), valamint a regionális és helyi hatóságok képviselőit is;

36. kéri, hogy a Bizottság a KAP állapotfelmérésének részeként 2011-ig hozzon létre magas szintű munkacsoportot, amely javaslatokat tesz a vidéki gazdaság és a vidéki területeken élők jövőjének biztosítására 2013 után;

37. felszólítja a Bizottságot, hogy a vidéki területek fejlesztési igényeinek leginkább megfelelő tevékenységekre vonatkozó prioritások meghatározása céljából minden szinten vezesse be vagy erősítse meg a hiteles kormányzást vagy a partneri együttműködéseket az összes szereplő bevonásával, beleértve a kkv-kat és a mikrovállalkozásokat, valamint a gazdasági és társadalmi partnereket;

38. megjegyzi, hogy a vidékfejlesztési folyamatot össze kell hangolni az elővárosi övezetek érdekeivel, valamint szorosan a városfejlesztés előmozdításával együtt kell koordinálni, hangsúlyozza továbbá, hogy a vidék- és városfejlesztési politikák közötti szinergiák se nem elégségesek, se nem hatékonyak;

2009. március 24., kedd

39. elismeri a vidéki közösségben rejlő lehetőséget, hogy a környezetbarát tevékenységekbe való bekapcsolódásukon, illetve az alternatív energiaforrások, mint a bioüzemanyagok fejlesztésén keresztül pozitívan járuljanak hozzá a környezetvédelemhez, különös tekintettel a KAP felülvizsgálatához kapcsolódó vidékfejlesztési politikában felvázolt négy új kihívásra, mint a biodiverzitás és a megújuló energiaforrások;

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A női nemi szervi csonkítás elleni küzdelem az EU-ban

P6_TA(2009)0161

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a női nemi szervi csonkítás elleni küzdelemről az EU-ban (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 2., 3. és 5. cikkére,
- tekintettel az ENSZ 1966-ban elfogadott polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányának 2., 3. és 26. cikkére,
- tekintettel az 1979-ben elfogadott, a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezmény (CEDAW) 5. cikkének a) pontjára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés által 1989. november 20-án elfogadott gyermekjogi egyezmény 2. cikkének (1) bekezdésére, 19. cikkének (1) bekezdésére, 24. cikkének (3) bekezdésére, valamint 34. és 39. cikkére,
- tekintettel az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni 1989-es egyezményére,
- tekintettel a gyermekek jogairól és jólétéről szóló afrikai chartára (1990),
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásával foglalkozó ENSZ-bizottság 1992-ben elfogadott 19. ajánlásának 1. cikkére, 2. cikkének f) pontjára, 5. cikkére, 10. cikkének c) pontjára, valamint 12. és 16. cikkére,
- tekintettel az 1993. júniusi bécsi Emberi Jogi Világkonferencián elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1993 decemberében elfogadott nyilatkozatra a nők elleni erőszakról, amely az első olyan nemzetközi emberi jogi okmány, amely kizárólag a nők elleni erőszakkal foglalkozik,
- tekintettel a népesedésről és a fejlesztésről szóló kairói ENSZ-konferencián 1994. szeptember 13-án elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,